

Dosarul nr. 3ra-559/22
2-19110191-01-3ra-17052022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

DECIZIE

11 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Aliona Miron
Ala Cobăneanu

examinând în ședință publică recursurile depuse de Consiliul Superior al
Procurorilor și Procuratura Generală

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui
Ivan Filimon împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea
actelor administrative

împotriva hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost admisă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ivan Filimon

constată:

La 1 februarie 2018, Ivan Filimon a depus la Curtea Supremă de Justiție a
Republicii Moldova cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al
Procurorilor cu privire la contestarea actelor administrative

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea nr. 13-75/17(III) din
21 decembrie 2017 emisă de Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul
Superior al Procurorilor, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară – eliberarea din
funcția de procuror.

A comunicat că la 22 decembrie 2017, a contestat hotărârea menționată la
Consiliul Superior al Procurorilor.

Astfel, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din
19 ianuarie 2018, a fost respinsă contestația, fiind menținută hotărârea nr. 13-
75/17(III) din 21 decembrie 2017 emisă de Colegiul de disciplină și etică.

Drept urmare a examinării raportului privind rezultatele verificării sesizării în
privința sa din 11 septembrie 2017, cât și a hotărârii nr. 13- 75/17(III) din

21 decembrie 2017 emisă de Colegiul de disciplină și etică, a constatat reclamantul că sesizarea a fost înaintată de către Procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos.

Având în vedere dispozițiile art. 43 alin. (1) din Legea cu privire la procuratură, a menționat că Adrian Mircos nu poate fi subiect cu drept de înaintare a sesizării cu privire la fapta ce ar constitui abatere disciplinară comisă de procuror, or ultimul nu este nici persoană interesată căruia îi pot fi aduse atingere drepturilor și intereselor sale, nu este nici membru al Consiliului Superior al Procurorilor, nu reprezintă nici Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor și nu face parte nici din Inspekția procurorilor, fapt ce prezintă o încălcare evidentă a procedurii de inițiere a procedurii disciplinare.

A evidențiat că în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018, acest argument a fost respins ca neîntemeiat pe motiv că sesizarea este depusă de Procurorul General, iar acesta este membru al Consiliului Superior al Procurorilor și este în drept de a înainta sesizare.

Contrar celor invocate, la materialele procedurii disciplinare nu există nicio sesizare semnată de Procurorul General prin care sesizează Inspekția procurorilor în vederea verificării și constatării abaterilor disciplinare în privința sa.

Pe de altă parte, chiar și în cazul în care în viziunea Consiliului Superior al Procurorilor, Procurorul General a înaintat sesizarea, atunci acesta nu putea să asiste la examinarea contestației, precum și la emiterea hotărârii în privința sa, or avea o idee deja preconcepută de sancționare, ceea ce pune la îndoială imparțialitatea lui.

Cu referire la prevederile art. 50 alin. (6) din Legea cu privire la procuratură, a precizat că materialele de la Inspekția procurorilor au fost expediate către Colegiul de disciplină și etică la 11 septembrie 2017, iar la 15 septembrie 2017 a fost pusă pe rol examinarea procedurii disciplinare în privința sa.

Respectiv, Colegiul de disciplină și etică urma să adopte o decizie în cel mult 2 luni, adică până la 11 noiembrie 2017, fapt ce însă nu a avut loc, decizia fiind adoptată abia la 21 decembrie 2017.

În opinia reclamantului cele relatate mai sus denotă o încălcare procedurală admisă pe parcursul examinării procedurii disciplinare în privința sa.

În continuare, a relatat că la 18 decembrie 2017, a depus cerere suplimentară către Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor prin care, exercitându-și dreptul la apărare, a solicitat dispunerea efectuării mai multor acțiuni în vederea probării nevinovăției sale.

Astfel, la ședința din 1 decembrie 2017 a Colegiului de disciplină și etică, a fost dată citirii informația din Registrul de evidență al vizitelor reținuților din cadrul Izolatorului de detenție provizorie al Direcției de Poliție municipiul Chișinău, unde s-a menționat că medicul din cadrul serviciului de urgență „903” a indicat la 16 august 2017 ca diagnoză a lui Andrei Braguța - „XXXXX”, circumstanțe despre care nu a știut și nu i-au fost raportate de către angajații izolatorului.

A explicat că poziția sa referitor la faptul că Andrei Braguța i-a comunicat că a consumat XXXXX și anume XXXXX, nu a fost luată în considerare în cadrul ședințelor Colegiului, dar încă de la început, anterior expunerii acestor fapte în

explicația sa către Inspekția procurorilor, adică la 28 august 2017 în momentul când a acordat încă primul interviu, neștiind că în privința sa va fi intentată o procedură disciplinară, și nu cum s-a interpretat și s-a declarat în presă că este o poziție de apărare neîntemeiată de către domnul președinte al Colegiului de disciplină și etică la 1 decembrie 2017, acțiune ce a fost prematură până la decizia Colegiului, fiind încălcat astfel principiul prezumției de nevinovăție indicat în art. 6 pct. 2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ceea ce denotă existența unei alte încălcări de procedură.

Totodată, întru respectarea dreptului său la apărare și la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din CEDO, a solicitat expedierea unei interpelări în adresa Spitalului Clinic de Psihiatrie Chișinău, Spitalului Clinic de Psihiatrie Bălți, Penitenciarului nr. 13 și Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, unde să fie solicitată informația referitor la numărul de persoane constatate a fi cu probleme de XXXXX pe parcursul anilor 2013-2017, în privința cărora de către procurori s-a cerut aplicarea măsurilor preventive sub formă de arest, iar ulterior acestea s-au aflat în custodia statului și internate în instituțiile psihiatrice de profil, constatându-se că suferă de careva XXXXX, însă solicitarea sa a fost respinsă ca neîntemeiată.

A afirmat că circumstanțele date probează inechitabilitatea față de el, or personal cunoaște că, deși la materialele cauzelor penale erau anexate certificate și acte medicale care confirmă că persoanele reținute s-au aflat la evidența medicului psihiatru și aveau probleme de XXXXX, procurorii totuși au înaintat demersuri privind aplicarea măsurilor preventive sub formă de arest, iar persoanele învinuite deja, s-au aflat în custodia statului fiindu-le aplicată de către instanțele de judecată măsura preventivă sub formă de arest. Iar alte careva proceduri disciplinare în privința procurorilor nu au fost intentate și examinate, dânsul fiind unicul procuror în privința căruia este examinată procedura disciplinară cu acuzații de acest gen, fiind pus în situația de a răspunde pentru practici negative și probleme de sistem.

A arătat că până la aceasta nici Procuratura Generală nu a intervenit cu careva obiecții sau recomandări, instrucțiuni, acceptând tacit practicile formate.

A mai notat reclamantul că a solicitat în cadrul ședinței Colegiului de disciplină și etică, de a fi audiat medicul psihiatru care l-a examinat pe Andrei Braguța în vederea confirmării sau infirmării agresivității lui și pericolul social care îl prezenta prin comportamentul său în vederea temeiniciei demersului de aplicare a arestului preventiv, cât și audierii asupra circumstanțelor expuse mai sus referitor la existența sau nu pe parcursul anilor 2016-2017 a persoanelor care au fost arestate preventiv cu probleme de XXXXX, însă solicitarea dată la fel a fost respinsă.

Pentru clarificarea acestui subiect este necesar de a afla doar numărul persoanelor care au fost pe parcursul anului 2013-2017 în secția nr. 17 al Spitalului de Psihiatrie, or anume în acea secție se dețin persoanele cu probleme de XXXXX care au ca măsuri preventive - arestul preventiv, iar, în așa mod se va stabili numărul de cauze de acest gen, similar cazului său, numărul de procurori și de judecători care au procedat identic în asemenea cazuri.

Totodată, a mai solicitat audierea în calitate de specialist și a medicului care la 18 august 2017 a acordat asistență medicală lui Andrei Braguța și i-a pus diagnoza –XXXXX, însă și această solicitare a fost respinsă.

La fel, în cererea din 18 decembrie 2017 au fost înaintate și alte solicitări, care erau necesare de a fi efectuate pentru adoptarea unei decizii legale și întemeiate, însă toate au fost respinse atât de Colegiul de disciplină și etică, cât și de Consiliul Superior al Procurorilor.

În consecință, a afirmat că prin respingerea cererii înaintate la 18 decembrie 2017 și refuzul de a efectua acțiunile solicitate i-a fost încălcat vădit dreptul la un proces echitabil menționat în art. 6 din CEDO și anume faptul că are dreptul să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării, fapt ce denotă o încălcare de procedură.

A specificat că în hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor este menționat că sesizarea a fost intentată la solicitarea Procurorului General, aceeași informație este expusă și în presă, precum că „Procurorul General a solicitat sancționarea, tragerea la răspundere disciplinară a procurorului și judecătorului care au instrumentat cazul lui Andrei Braguța”.

Respectiv, examinarea procedurii disciplinare în privința sa de către Colegiul de disciplină și etică ridică serioase semne de îngrijorare referitor la imparțialitatea membrilor, or majoritatea membrilor Colegiului sunt procurori care se află în subordine ierarhică superioară față de Procurorul General. Doar doi membri ai Colegiului de disciplină și etică sunt profesori și sunt independenți de funcție față de Procurorul General, ceilalți sunt subordonați atât din punct de vedere ierarhic, cât și material, administrativ față de Procurorul General, întrucât activitatea lor de bază este anume funcția de procuror, ceea ce duce evident la încălcarea prevederilor art. 6 § 1 din CEDO (pct. 113 din cauza Volkov contra Ucrainei).

Pe de altă parte, dacă în viziunea Consiliului Superior al Procurorilor, sesizarea a fost înaintată de Procurorul General, atunci acesta nu era în drept de a participa la examinarea și luarea deciziei finale pe procedura sa disciplinară, deoarece simplul fapt de înaintare a sesizării ridică serioase semne de întrebare ce țin de imparțialitatea și obiectivitatea lui la examinarea cauzei, având deja o idee preconcepută de sancționare a sa.

Totodată, a considerat că prin aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare sub formă de eliberare din funcție, au fost încălcate prevederile art. 8 din CEDO.

Astfel, a menționat că viața privată include în sine dreptul fiecărei persoane la încheierea și dezvoltarea relațiilor cu alte persoane, inclusiv și relații profesionale. Anume în legătură cu profesia sa, a avut posibilitatea de a dezvolta relații cu alte persoane din aceeași profesie. Interzicerea în continuare de a avea acces la profesia de procuror, cât și alte profesii ce țin de domeniul juridic duce la o ingerință în viața privată. Analogic, a fost recunoscut că concedierea unei persoane duce la o ingerință în respectarea vieții private a persoanei în cauza Ozpınar c. Turciei nr. 20999/04 § 43-48, 19 octombrie 2010.

Deci, concedierea sa din funcția de procuror a atins spectrul relațiilor sale cu alte persoane, inclusiv și relațiile cu caracter profesional. Pe lângă acest fapt, concedierea sa a influențat și asupra relațiilor din interiorul profesiei pe care a avut-o, or pierderea serviciului a cauzat consecințe negative atât de ordin material, cât și familial.

Totodată, prin eliberarea sa din funcție a suferit și reputația lui profesională.

La fel, a remarcat că au fost încălcate și prevederile art. 8 § 2 din CEDO, or această imixtiune este neîntemeiată.

A subliniat că art. 39 din Legea cu privire la procuratură, nu prevede clar pentru care abateri disciplinare este prevăzută sancțiunea eliberarea din funcția de procuror, aprecierea fiind lăsată la discreția Colegiului de disciplină și etică, precum și a Consiliului Superior al Procurorilor. Acest fapt denotă un drept arbitrar al Colegiului și Consiliului, ceea ce contravine prevederilor CEDO (pct. 173-186 din Cauza *Volkov v. Ucrainei*).

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 79 din Legea cu privire la procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, art. 5, 166, 167, 277-288 CPC.

A solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 și a hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017.

La data de 2 martie 2018, Ivan Filimon a depus o cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a art. 79 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016.

Prin închierea din 26 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admisă cererea lui Ivan Filimon cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și remisă Curții Constituționale sesizarea lui Ivan Filimon privind controlul constituționalității art. 79 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016.

Prin decizia de inadmisibilitate din 19 aprilie 2018 a Curții Constituționale, a fost declarată inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a art. 79 alin. (2) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la procuratură, ridicată de către Ivan Filimon în dosarul nr. 3d-8/18, pendinte la Curtea Supremă de Justiție.

La 14 iunie 2018, în cadrul ședinței de judecată la Curtea Supremă de Justiție, Ivan Filimon a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 și a hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017, cu încetarea procedurii disciplinare intentate în privința sa.

Suplimentar, a relatat că la 17 august 2017, Andrei Braguța a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1) Cod penal - violența săvârșită asupra unei persoane cu funcții de răspundere, adică aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate față de persoana cu funcții de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu.

Astfel, învinuirea i-a fost adusă la cunoștință în incinta Izolatorului de Detenție Provizorie mun. Chișinău din str. Tighina 6, în prezența avocatului Vladislav Nevreanschi.

Totodată, a evidențiat că, vizionând înregistrările video a observat că Andrei Braguța se afla în celulă cu alte persoane reținute și avea un comportament neadecvat (manifesta un comportament cu conotații XXXXX).

Ulterior, când i-a fost propus lui Andrei Braguța să iasă din celulă, ultimul s-a XXXXX și s-a adresat cu cuvinte necenzurate și gesturi XXXXX față de subsemnatul, iar la escortare spunea că acesta este o maimuță rapidă.

A subliniat reclamantul că, aflându-se în camera de audiere împreună cu avocatul Vladislav Nevreanschi și angajații Izolatorului de Detenție Provizorie, personal l-a întrebat pe Andrei Braguța din ce motiv se comportă așa și dacă a consumat XXXX, la ce ultimul a răspuns că a consumat XXXXX și lui îi este indiferent de ei, motiv din care a considerat că acesta este XXXXX și comportamentul lui este determinat anume de acest fapt, situație despre care a raportat procurorului ierarhic superior Ruslan Popov.

La revenirea în procuratură, l-a întrebat pe ofițerul de urmărire penală dacă Andrei Braguța este la evidența medicului psihiatru, la ce ultimul a spus că a expediat în acest sens o interpelare, însă răspuns nu a parvenit, la care dânsul a indicat să urgenteze procedura.

Tot la 17 august 2017, în urma consultării cu procurorul adjunct al Procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, șef al Oficiului Ciocana Ruslan Popov, a înregistrat în cancelaria Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana demers privind aplicarea în privința învinuitului Andrei Braguța a măsurii preventive sub formă de arest pe un termen de 30 zile.

Iar la 18 august 2017, în privința lui Andrei Braguța a fost emis mandat de arest pe un termen de 30 zile.

A mai notat că examinarea demersului de arest a avut loc în lipsa învinuitului Andrei Braguța, acesta fiind înlăturat din sala de judecată, deoarece s-a adresat cu cuvinte necenzurate către grefierul Mihaela Condrea și judecătorul de instrucție Iurie Obadă și a manifestat o lipsă de respect față de instanța de judecată.

La fel, a comunicat că la 21 august 2017, de către ofițerul de urmărire penală ce exercită urmărirea penală pe caz, Roman Bolgarenco, au fost ridicate acte medicale de la avocatul învinuitului Anatolie Bulgaru și anume epicrizele întocmite de Spitalul de Psihiatrie din mun. Bălți, fapt care l-a determinat să insiste ca ofițerul de urmărire penală să-i prezinte informația de la instituția psihiatrică de la locul de trai al lui Andrei Braguța.

Așadar, în baza epicrizelor prezentate și conducându-se de prevederile art. 152 CPP, a înregistrat la 22 august 2017 un demers privind internarea lui Andrei Braguța în instituția medicală pentru efectuarea expertizei psihiatrice în condiții de staționar, solicitând, totodată, în baza art. 152 alin. (8) CPP, transferul din Izolatorul de detenție Provizorie în instituția medicală.

La 23 august 2017, Judecătoria Chișinău sediul Ciocana a dispus internarea lui Andrei Braguța în staționar în instituția medicală pentru efectuarea expertizei

psihiatrice și transferul acestuia din Departamentul Instituțiilor Penitenciare al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne în Spitalul Clinic de Psihiatrie.

A precizat că motivul internării a fost starea de agresivitate pe care o manifesta Andrei Braguța și epicrizele eliberate de Spitalul de Psihiatrie din mun. Bălți, prin care s-a constatat că ultimul a suferit de o XXXXX.

Reclamantul a mai menționat că Stanislav Vozneac, fiind audiat în calitate de parte vătămată pe parcursul urmăririi penale, a indicat că la 15 august 2017 se afla la serviciu împreună cu Gheorghe Godoroja. La un moment dat, pe radar au înregistrat o persoană care mergea cu viteză sporită prin sat. Țînțării Vechi r-nul Telenești. Somându-l pe conducătorul auto să stopeze, ultimul nu reacționa și continua deplasarea cu viteză sporită, deplasându-se chiar pe contrasens. Urmărindu-l, automobilul de model „Volkswagen Passat” a putut fi stopat abia în sat. Gornoe r-nul Criuleni. După ce a fost stopat, conducătorul auto manifesta o agresivitate sporită și avea un comportament neadecvat, fiind bănuit că era în stare XXXXX.

Ulterior, conducătorul auto, care s-a dovedit a fi Andrei Braguța, și fiind bănuit de consumul de XXXXX sau alte XXXXX, a fost escortat la Dispensarul Republican de Narcologie, unde, fiindu-i propus să fie supus testării XXXXX și XXXXX, a refuzat. După care, automobilul a fost remorcat la parcare specială din str. Otovasca 19A mun. Chișinău. Pe teritoriul parcării, Andrei Braguța manifesta un comportament agresiv, sărea în sus cu picioarele, numea toate persoanele din jur cu cuvinte necenzurate, iar la un moment dat, și-a aplicat lui o lovitură cu pumnul în față. Drept urmare, prin aplicarea forței fizice și procedeeleor, Andrei Braguța a fost imobilizat, i s-au aplicat cătușele și a fost escortat la Inspectoratul de Poliție Ciocana mun. Chișinău.

Totodată, inspectorul de poliție Gheorghe Godoroja, fiind audiat în calitate de martor, a depus declarații analogice cu ale lui Stanislav Vozneac.

De asemenea, pe parcursul urmăririi penale au fost audiați în calitate de martori, paznicii de pe teritoriul parcării și persoana ce a remorcat automobilul lui Andrei Braguța cu evacuatorul, ultimii confirmând comportamentul agresiv, și anume, Andrei Braguța îi numea pe toți cu cuvinte necenzurate, iar la un moment dat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față unui colaborator de poliție.

Fiind ridicate și examinate înregistrările video din incinta Inspectoratului de Poliție Ciocana mun. Chișinău și de pe teritoriul parcării forțate din str. Otovasca 19A mun. Chișinău, se observă comportamentul agresiv al lui Andrei Braguța, iar pe teritoriul parcării speciale se observă cum îi aplică o lovitură cu pumnul în față colaboratorului de poliție Stanislav Vozneac.

Subsidiar, fiind purtate discuții cu medicul psihiatru, care l-a examinat pe Andrei Braguța, a fost întrebată dacă ultimul, din cauza agresivității pe care o manifesta, prezintă un pericol social pentru persoanele din jur, iar răspunsul a fost unul afirmativ indicând că a procedat corect solicitând măsura preventivă sub formă de arest, întrucât el prezenta un pericol social sporit.

Din acest motiv a propus citarea și audierea expertului psihiatru în fața Colegiului pentru a formula anumite concluzii despre riscurile și pericolul care îl manifesta o persoană XXXXX cum este cazul lui Andrei Braguța.

A afirmat reclamantul că, în drept, la aplicarea măsurii preventive sub formă de arest a pus la bază prevederile art. 176 CPP.

Respectiv, demersul privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest în privința lui Andrei Braguța a fost înaintat din considerentul că el poate pune presiuni în scop de intimidare și răzbunare asupra martorilor și părții vătămate, or ultimul îndrăznind să-i aplice lovituri unui angajat al poliției, poate ca ulterior repetat să aplice violența fizică pentru a se răzbuna pe angajații poliției pentru că au depus plângere ca să fie tras la răspundere penală.

Mai mult, unul din temeiurile arestului a fost riscul eschivării de la organul de urmărire penală și a instanței de judecată. A specificat că acest risc este unul real, or din cauza comportamentului său și neglijarea cerințelor legale ale angajaților de poliție și a procurorului, ultimul va neglija în continuare și cerințele de a se prezenta la organul de urmărire penală.

Inițial, la înaintarea învinuirii lui Andrei Braguța nu a avut careva bănuieli că ultimul suferea de oarecare XXXXX, deoarece acesta atât în înregistrările video care i-au fost prezentate de angajatul Inspectoratului Național de Patrulare, Stanislav Vozneac, indică că nu se află la evidența medicului psihiatru (video a fost anexat la dosarul procedurii disciplinare), cât și în momentul înaintării învinuirii, Andrei Braguța a menționat că a consumat XXXXX ceea ce și a condiționat caracterul său inadecvat.

Faptul că Andrei Braguța în incinta Izolatorului de Detenție Provizorie a indicat că se comportă așa din considerentul că a consumat XXXXX, îl poate confirma și avocatul Vladislav Nevreanschi.

Reclamantul a indicat că demersul privind internarea în instituția medicală pentru efectuarea expertizei a fost înaintat doar după ce a luat cunoștință de actele medicale și anume epicrizele eliberate pe numele lui Andrei Braguța de către Spitalul de Psihiatrie Bălți, or anterior dubii precum că ultimul are careva XXXXX nu a avut.

Respectiv, nu a fost înaintat demers privind internarea în instituția psihiatrică, pe motiv că nu avea careva probe pertinente ce ar demonstra faptul îmbolnăvirii lui Andrei Braguța, acestea urmând să fie stabilite de către medicii de la urgență generală sau psihiatrică care trebuiau să se expună în raportul de expertiză psihiatrică.

A remarcat că nu a fost informat despre aplicarea în privința lui Andrei Braguța a forței fizice.

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (3) și 10 alin. (1) din Legea privind sănătatea mentală, a accentuat că nu putea să înainteze un demers privind internarea în instituția psihiatrică pentru efectuarea tratamentului, bazându-se doar pe faptul că persoana era agresivă și manifesta un comportament neadecvat care putea fi cauzat inclusiv prin consumul de XXXXX.

Reieșind din cele expuse, fără a avea la materialele cauzei penale actele medicale necesare pentru efectuarea înainte de toate a raportului de expertiză

psihiatrică și, ulterior, fără a avea raportul de expertiză psihiatrică și hotărârea comisiei de medici psihiatri că persoana suferă de o XXXXX, era în imposibilitate de a solicita, în temeiul art. 490 CPP, internarea lui Andrei Braguța în instituția psihiatrică.

Totodată, în sesizarea procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică este menționat faptul că demersul privind aplicarea măsurii preventive este neîntemeiat, iar motivele sunt lovite de absurditate.

În cazul dat, demersul privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui Andrei Braguța, a fost considerat de către instanța de judecată drept unul motivat, fiind admis integral, iar încheierea instanței de judecată este la moment una irevocabilă.

Astfel, având o încheiere a instanței de judecată, care nu a fost anulată, privind admiterea demersului de aplicare a măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui Andrei Braguța, argumentele din sesizare sunt neîntemeiate și lipsite de un careva suport legal.

La fel, în sesizare este menționat faptul că, reieșind din comportamentul său, procurorul trebuia să își dea seama că Andrei Braguța suferea de careva dereglări psihice și trebuia să acționeze în baza art. 28 din Legea cu privire la sănătatea mentală.

A explicat că, înainte de a avea primul contact cu Andrei Braguța, adică la 17 august 2017, ultimul a fost examinat de câteva ori de către medici și anume: 1) examinarea la 15 august 2017 de către medicii din Dispensarul de Narcologie; 2) examinarea la 15 august 2017 de către medici în incinta Institutului de Medicină Urgentă.

Deci, niciuna din echipele de medici care l-au examinat, deși sunt specialiști în domeniul medicinei, nu au constatat sau indicat că Andrei Braguța posibil are careva XXXXX și necesită tratament medical psihiatric, atunci dânsul ca procuror care nu are cunoștințe medicale, cum era posibil să stabilească că acesta are XXXXX, cu atât mai mult că din înregistrările video pe care le anexează, Andrei Braguța indică că nu se află la evidența medicului psihiatru, iar la 17 august 2017 la întrebarea de ce se comportă astfel, Andrei Braguța a indicat că a consumat XXXXX.

Or, aplicarea de către procuror a prevederilor art. 28 din Legea nr. 1402 din 16 decembrie 1997 privind sănătatea mentală, fără o decizie a unei instanțe de judecată este una ilegală care poate duce la comiterea unei abateri de către procuror, prin încălcarea art. 5 § 1 lit. e) și § 4 din CEDO.

Din constatările făcute în sesizare reiese că dânsul, în calitate de procuror, trebuia să aplice prevederile art. 28 din Legea cu privire la sănătatea mentală din 16 decembrie 1997, ceea ce în viziunea sa este incorect, or efectuând acțiuni în cadrul unei cauze penale, art. 2 din CPP interzice expres acest fapt și urmau a fi aplicate doar prevederile din prezentul cod, ceea ce și a făcut prin aplicarea dispozițiilor art. 152 CPP, atunci când a solicitat internarea lui Andrei Braguța în instituția psihiatrică.

Totodată, a concretizat că dânsul nu a menționat faptul precum că Andrei Braguța a consumat XXXXX în incinta izolatorului, după cum a fost interpretat de către Colegiu, dar în afara izolatorului, până la reținerea acestuia.

Această bănuială a sa precum că Andrei Braguța se comporta agresiv drept rezultat al consumului sau lipsei de consum al XXXXX din cauza că avea necesitatea de ele a fost influențată și de faptul că ultimul a refuzat în incinta Spitalului Republican de Narcologie să fie supus testării XXXXX.

A mai adăugat că, studiind literatura de specialitate referitor la diagnoza acordată lui Andrei Braguța la 16 august 2017 de medicul din cadrul serviciului 903, a constatat că simptomele similare celor din XXXXX apar frecvent în contextul consumului de XXXXX.

Circumstanțele stabilite la 17 august 2017 au fost raportate în totalitate conducătorului său Ruslan Popov, și în special, dânsul a comunicat că Andrei Braguța i-a declarat că se comportă așa agresiv din motivul consumului de XXXXX, iar faptele expuse de el le poate confirma și Ruslan Popov, motiv pentru care a solicitat audierea lui, însă aceasta cerință a fost respinsă.

A mai specificat că după data de 1 decembrie 2017 au fost făcute publice și constatările ombudsmanului pe acest caz, unde, la punctul 3.2 este menționat că la 18 august 2017, în urma asistenței medicale acordate lui Andrei Braguța în incinta Izolatorului de detenție provizorie de către medicul din cadrul serviciului 903, numitului i-a fost pusă diagnoza „XXXXX”, fapt despre care nu a cunoscut.

Astfel, faptul că a bănuie că Andrei Braguța se comporta astfel din cauza consumului sau neconsumului de XXXXX mai este confirmat și de către o persoană cu cunoștințe medicale, de aceea a solicitat de a anexa la materialele procedurii disciplinare și extrasele din registru și actele medicale întocmite de către medici la 18 august 2017, însă cerința a fost respinsă.

Reclamantul a precizat că a activat în calitate de procuror o perioadă de 5 ani 3 luni și 9 zile. Pe parcursul acestei perioade a instrumentat cauze penale de rezonanță pe care au fost emise sentințe de condamnare, iar careva sentințe ilegale nu a avut. În întreaga sa activitate careva ordonanțe anulate de către secțiile specializate ale Procuraturii Generale, nu a avut. La fel, în perioada de activitate în organele procuraturii, nu a fost subiect de investigație al Securității interne al Procuraturii Generale sau al Inspecției procurorilor, nu au fost depuse careva plângeri și nu au fost pornite careva proceduri disciplinare, iar pentru executarea exemplară a atribuțiilor de serviciu și cauzele penale cu rezonanță pe care le-a instrumentat a fost premiat de două ori.

Totodată, nefiind constatate careva circumstanțe agravante, fiind la prima abatere disciplinară în viziunea Inspecției procurorilor și al Colegiului de disciplină și etică, cât și a Consiliului Superior al Procurorilor, cum poate fi sancționat cu cea mai aspră sancțiune disciplinară fără a i se acorda o șansă pentru a munci în continuare, or în alte cazuri procurorii sunt sancționați mai mult de 5 ori pentru abateri disciplinare și nu li se aplică cea mai aspră sancțiune.

Prin încheierea din 4 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție, prezenta cauză a fost strămutată la Curtea de Apel Chișinău conform competenței.

Prin hotărârea din 30 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Filimon, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 17 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul depus de Ivan Filimon, reprezentat de avocatul Vadim Banaru, casată hotărârea din 30 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea protocolară din 15 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost atrasă în proces în calitate de terț Procuratura Generală.

Prin hotărârea din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ivan Filimon.

A fost anulată hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 „Cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul Ciocana, Ivan Filimon” și hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 în privința procurorului Ivan Filimon”.

La 15 decembrie 2021, Consiliul Superior al Procurorilor a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

La 20 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Procuratura Generală a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La 6 mai 2022, Consiliul Superior al Procurorilor a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea recurată, considerând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, dat fiind faptul că instanța a soluționat eronat pricina, bazându-se pe analiza incompletă a probelor din cauza disciplinară și invocând concluzii viciate, care exclud caracterul obiectiv al soluției criticate.

Totodată, a considerat că hotărârea criticată este lacunară și nu oferă răspuns la constatările și concluziile privind încălcările disciplinare care au fost reproșate procurorului Ivan Filimon, conține formulări generale, iar aprecierile făcute sunt profund eronate, fiind evident omisă obligația de analiză atentă a cauzei deduse spre examinare și de evaluare a probelor în spiritul tuturor normelor de drept incidente.

În hotărârea sa, Curtea de Apel Chișinău a invocat unilateral doar unele norme de drept și a reflectat aspecte segmentare din acuzațiile disciplinare aduse

procurorului Ivan Filimon, fapt care a avut ca rezultat aprecierea eronată a situației în ansamblu și a afectat substanțial obiectivitatea raționamentelor formulate pentru motivarea soluției adoptate.

Respectiv, omisiunea instanței de contencios administrativ de a analiza cauza în ansamblul său, de a elucida substanța obligațiilor procurorului la efectuarea/conducerea urmăririi penale și de a evalua în profunzime întreaga conduită procesuală a procurorului Ivan Filimon a generat consecința ca hotărârea criticată să poarte caracter arbitrar.

A afirmat că atitudinea subiectivă și superficială a instanței la aprecierea probelor și la motivarea hotărârii criticate a determinat soluționarea greșită a pricinii în speță și a lăsat fără un răspuns adecvat obiecțiile privind modul necorespunzător de exercitare a atribuțiilor funcționale de către procurorul Ivan Filimon, precum și a alterat esența interpretării corecte a principiului independenței și obiectivității procurorului, care prin întreaga sa activitate este obligat să asigure respectarea, fără echivoc, a drepturilor omului.

Astfel, a menționat că Curtea de Apel Chișinău în partea motivantă a hotărârii din 9 decembrie 2021, a omis să se expună asupra tuturor circumstanțelor abaterii disciplinare incriminate procurorului Ivan Filimon și nu a dat răspuns la argumentele ce țin de conduita procesuală pasivă a procurorului Ivan Filimon pe dosarul penal nr. 2017481228.

În aceste condiții, în hotărârea contestată, Curtea de Apel Chișinău nu a dat răspuns argumentelor descrise de Consiliul Superior al Procurorilor și Colegiul de disciplină și etică și, astfel, hotărârea respectivă nu corespunde criteriilor de calitate din perspectiva motivării adecvate.

Cu referire la argumentele din hotărârea Curții de Apel Chișinău precum că asupra temeiniciei demersului de arestare a lui Andrei Braguța s-a expus judecătorul de instrucție prin încheierea din 18 august 2017, recurentul a menționat că izvorul răspunderii disciplinare, în această speță, ce revine procurorului Ivan Filimon nu constituie, în sine, demersul de arestare preventivă în privința lui Andrei Braguța, deoarece temeinicia și legalitatea acestuia are o altă ordine juridică de verificare.

A afirmat că raționamentul urmat de Colegiul de disciplină și etică și, ulterior, de Consiliul Superior al Procurorilor, în sensul sancționării disciplinare a procurorului Ivan Filimon se aliază faptului că dificultatea și durata procedurilor, parcurgerea unor etape obligatorii, care necesită timp, nu pot scuza comportamentul general pasiv al procurorului care a interacționat direct cu persoana aflată, în mod clar, în stare fiziologică deficitară ce necesită asistență specializată, ca urmare, de acesta fiind ignorate prevederile art. 152 și 176 CPP

Per a contrario, în hotărârea criticată, Curtea de Apel Chișinău s-a referit numai la componența procesuală a depunerii și examinării demersului, fiind omis faptul că aceasta este doar un element al prestației profesionale a procurorului și nu poate însuși acțiunile/inacțiunile anterioare, care au influențat elaborarea raționamentului logico-juridic.

Raționamentul logico-juridic al elaborării, de către procuror, a demersului de arestare preventivă nu se constituie ca un element izolat, iar la originea acestuia

trebuie să se afle analize profunde a cazului în întregime, care țin de îndeplinirea obiectivă, profesională și cu acuratețea necesară, a atribuțiilor funcționale.

Totodată, a considerat că se impune distincția între prestația profesională a procurorului la elaborarea raționamentului logico-juridic și examinarea judiciară a demersului de arestare preventivă, or anume din motivele în cauză a fost dedus că încheierile instanței de judecată confirmă procedura de după depunerea demersului, iar sancțiunea disciplinară se aplică pentru conduita procesuală a procurorului Ivan Filimon de până la întocmirea demersului și pentru lipsa de analiză a temeiurilor legale.

Drept consecință, omisiunea Curții de Apel Chișinău de a analiza această distincție a dus la concluzii abstracte și lipsite de conținut factologic, care viciază hotărârea criticată.

Curtea de Apel Chișinău a făcut aprecieri eronate și superficiale, limitându-se la condițiile strict formale, fără să procedeze la analiza complexă a modului cum a acționat procurorul Ivan Filimon.

Argumentele Curții de Apel Chișinău au o expresie lacunară și nu sunt de natură de a justifica conduita procurorului Ivan Filimon. Or, în speța în cauză, obiectul examinării procedurii disciplinare l-a constituit acțiunea, adică conduita procurorului în contextul atribuției de efectuare cu diligență a acțiunilor procesuale ce îi reveneau la gestionarea dosarului penal nr. 2017481228.

Recurentul a precizat că prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică, menținută prin hotărârea Consiliul Superior al Procurorilor, a fost constatată abaterea disciplinară procurorului Ivan Filimon pentru neglijarea acurateței profesionale și compromiterea cerinței de onestitate a raționamentului logico-juridic, care au afectat conduita procesuală a procurorului, dar nu pentru hotărârile procesual-penale adoptate.

Respectiv, instanța de contencios administrativ a omis să analizeze această diferență a părților componente din conduita procesuală a procurorului Ivan Filimon și în mod subiectiv s-a limitat numai la invocarea competențelor extrinseci ale situației examinate, adică a celor reglementate de la momentul adoptării, demersurilor, fără să țină cont de toate procesele de analiză, apreciere și descriere a materialelor acumulate, implicate la momentul redactării de către procurorul Ivan Filimon, care au fost viciate prin lipsa de onestitate și prin eludarea regulilor de corectitudine profesională.

Curtea de Apel Chișinău a omis să analizeze încălcarea de către procurorul Ivan Filimon, a prevederilor art. 176 CPP. Încălcarea în cauză se exprimă prin solicitarea în privința învinutului Andrei Braguța a măsurii preventive - arestarea, fără a ține cont de circumstanțele prevăzute la art. 176 alin. (3) CPP, cum ar fi gravitatea și gradul prejudiciabil al faptei, personalitatea și caracterizarea învinutului, starea sănătății sale.

A mai obiectat că Curtea de Apel Chișinău, în hotărârea criticată, nu a ținut cont de faptul că constatarea disciplinară, în cazul dedus analizei, a vizat conduita procesuală pasivă a procurorului Ivan Filimon care nu s-a aliniat standardelor de profesionalism și rolului ce îi revine procurorului în cadrul urmăririi penale.

Totodată, a menționat că Curtea de Apel Chișinău nu că doar a omis să se expună asupra tuturor argumentelor din hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 și a hotărârii Colegiului de disciplină și etică din 21 decembrie 2017, dar a evitat să cerceteze în ansamblu toate circumstanțele importante pricinii.

La fel, cu referire la prevederile pct. 2.1 lit. a) și f) din Regulamentului privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin hotărârea CSP nr. 12-240/16 din 29 septembrie 2016, de asemenea, cu titlu de practică judiciară similară ce ține de subiectul ce poate înainta sesizare, a notat că Curtea Supremă de Justiție, prin hotărârile sale, a accentuat că Procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică, are dreptul de a depune sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară.

A considerat că nu poate fi reținut argumentul că Colegiul de disciplină și etică a încălcat termenul de examinare a cauzei disciplinare, deoarece depășirea termenului stabilit în baza art. 50 alin. (6) din Legea nr. 3/2016, nu poate fi echivalată cu încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei, care implică aprecierea criteriilor precum comportamentul participanților la proces, conduita inspecției procurorilor, a Colegiului de disciplină și etică și a autorităților relevante, importanța procesului pentru cel interesat.

Așadar, termenul de 2 luni stabilit de Legea nr. 3/2016 nu poate fi considerat ca limita temporală, trecerea căreia condiționează neapărat încetarea procedurii disciplinare.

Având în vedere prevederile pct. 55 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14 septembrie 2016 și art. 40 alin. (3) din Legea nr. 3/2016, a subliniat că procurorul Ivan Filimon nu a obiectat la etapa explicațiilor Inspecției procurorilor, cât și la etapa audierii în cadrul ședinței Colegiului de disciplină și etică, fapt ce denotă că acesta a consimțit tacit modul de examinare, deși aceleași obiecții pe care se bazează acum îi erau disponibile și la acea etapă.

A considerat că în speță nu se regăsesc careva temeuri legale pentru a dispune anularea actului administrativ individual contestat - hotărârea Colegiului de disciplină și etică din 21 decembrie 2017 și hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018, emisă în privința procurorului Ivan Filimon, aceasta fiind emisă cu respectarea competenței, de către autoritatea publică emitentă fiind respectate normele legale care reglementează procedura soluționării cauzei disciplinare și stabilit aplicarea corectă a normelor materiale.

La 13 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, Procuratura Generală a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acesteia, casarea integrală a hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că hotărârea contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, instanța soluționând eronat pricina, bazându-se pe analiza incompletă a probelor din cauza disciplinară și invocând concluzii viciate, care exclud caracterul obiectiv al soluției criticate.

A notat că Curtea de Apel Chișinău a omis să analizeze încălcarea de către procurorul Ivan Filimon, a prevederilor art. 176 CPP, care se exprimă prin solicitarea în privința învinutului Andrei Braguța a măsurii preventive - arestarea, fără a ține cont de circumstanțele prevăzute la art. 176 alin. (3) CPP, cum ar fi gravitatea și gradul prejudiciabil al faptei, personalitatea și caracterizarea învinutului, starea sănătății sale.

A subliniat că prima instanță nu a ținut cont de faptul că constatarea disciplinară, în cazul dedus analizei, a vizat conduita procesuală pasivă a procurorului Ivan Filimon care nu s-a aliniat standardelor de profesionalism și rolului ce îi revine procurorului în cadrul urmăririi penale.

La fel, instanța de judecată nu a omis să se expună asupra tuturor argumentelor din hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 și hotărârea Colegiului de disciplină și etică din 21 decembrie 2017, dar a evitat să cerceteze în ansamblu toate circumstanțele importante pricinii.

Astfel, a susținut că Consiliul Superior al Procurorilor în hotărârea sa nu a pus în discuție procedura desfășurată în fața judecătorului de instrucție la examinarea demersurilor de arestare. Criticile din hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor au fost formulate în raport cu acțiunile pe care le-a realizat procurorul Ivan Filimon până la emiterea demersului de arestare.

Argumentele Curții de Apel Chișinău au o expresie lacunară și nu sunt de natură de a justifica conduita procurorului Ivan Filimon. Or, în speța în cauză, obiectul examinării procedurii disciplinare l-a constituit acțiunea, adică conduita procurorului în contextul atribuției de efectuare cu diligență a acțiunilor procesuale ce îi reveneau la gestionarea dosarului penal nr. 2017481228.

A accentuat că prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică, menținută prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor, a fost constatată abaterea disciplinară procurorului Ivan Filimon pentru neglijarea acurateței profesionale și compromiterea cerinței de onestitate a raționamentului logico-juridic, care au afectat conduita procesuală a procurorului, dar nu pentru hotărârile procesual-penale adoptate.

Respectiv, instanța de contencios administrativ a omis să analizeze această diferență a părților componente din conduita procesuală a procurorului Ivan Filimon și în mod subiectiv s-a limitat numai la invocarea competențelor extrinseci ale situației examinate, adică a celor reglementate de la momentul adoptării, demersurilor, fără să țină cont de toate procesele de analiză, apreciere și descriere a materialelor acumulate, implicate la momentul redactării de către procurorul Ivan Filimon, care au fost viciate prin lipsa de onestitate și prin eludarea regulilor de corectitudine profesională.

Invocând pct. 2.1 lit. a) și f) din Regulamentul privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat

prin hotărârea CSP nr. 12-240/16 din 29 septembrie 2016 și ținând cont de atribuțiile Procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică, prevăzute în Capitolul V al Regulamentului Procuraturii, aprobat prin ordinul Procurorului General nr. 24/28 din 24 septembrie 2016, precum și de practica judiciară similară ce ține de subiectul ce poate înainta sesizare, recurentul a evidențiat că Adrian Mircos are dreptul de a depune sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară.

Referitor la argumentele din hotărârea Curții de Apel Chișinău precum că Colegiul de disciplină și etică urmează să adopte decizia cu privire la cauza disciplinară de regulă în cel mult 2 luni de la primirea materialelor de la Inspekția procurorilor, a relatat că Colegiul de disciplină și etică nu ar trebui sub pretextul respectării termenelor în cadrul verificării să refuze în cercetarea probelor necesare pentru o completă și corectă soluționare a cazului, deoarece probe din partea reclamantului ce ar demonstra contrariul nu se regăsesc la materialele dosarului, circumstanță care denotă că la acel moment Ivan Filimon nu obiecta în privința termenului de examinare și incidentelor de procedură respective.

Prin urmare, termenul de 2 luni stabilit de Legea nr. 3/2016 nu poate fi considerat ca limita temporală, trecerea căreia condiționează neapărat încetarea procedurii disciplinare.

Cu referire la prevederile pct. 55 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-228/16 din 14 septembrie 2016 și art. 40 alin. (3) din Legea nr. 3/2016, a menționat că procurorul Ivan Filimon nu a obiectat la etapa explicațiilor Inspekției procurorilor, cât și la etapa audierii în cadrul ședinței Colegiului de disciplină și etică, fapt ce denotă că acesta a consimțit tacit modul de examinare, deși aceleași obiecții pe care se bazează acum îi erau disponibile și la acea etapă.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea contestată la 9 decembrie 2021, în ședință publică.

Din materialele dosarului rezultă că la 15 decembrie 2021, Consiliul Superior al Procurorilor a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 44-45 vol. III), iar la 20 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Procuratura Generală a depus recurs nemotivat împotriva hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d.46 vol. III).

Tot actele cauzei atestă că copia hotărârii motivate din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată, prin intermediul oficiului poștal, recurentului Consiliul Superior al Procurorilor la 12 aprilie 2022, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 50 vol. III).

La materialele dosarului lipsesc date care ar confirma notificarea hotărârii motivate din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, recurenteii Procuratura Generală.

Se mai constată că la 6 mai 2022, Consiliul Superior al Procurorilor a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 51-66 vol. III), iar la 13 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, Procuratura Generală a prezentat motivarea recursului împotriva hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 72-81 vol. III).

Astfel, recursurile depuse de Consiliul Superior al Procurorilor și Procuratura Generală împotriva hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău sunt în termen.

La 17 mai 2022, în adresa lui Ivan Filimon, Consiliului Superior al Procurorilor și Procuraturii Generale au fost expediate copiile recursurilor depuse de Consiliul Superior al Procurorilor și Procuratura Generală, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 85 vol. III), fiind recepționate de Consiliul Superior al Procurorilor și Procuratura Generală la 20 mai 2022, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 89-90 vol. III).

Correspondența menționată, care conținea copia recursurilor depuse de Consiliul Superior al Procurorilor și Procuratura Generală, expediată în adresa lui Ivan Filimon a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 91-92 vol. III).

Drept urmare, la data de 12 iulie 2022 copia recursurilor, pentru informare a fost expediată la adresa electronică a avocatului lui Ivan Filimon – Vadim Banaru, care a recepționat copia recursurilor depuse de Consiliul Superior al Procurorilor și Procuratura Generală, la data de 12 iulie 2022, fapt confirmat de către avocatul Vadim Banaru în mesajul expediat, prin intermediul poștei electronice (f. d. 101-102 vol. III).

Până la data stabilită pentru examinarea recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție referințe nu au parvenit.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursuri, audiind opinia reprezentantului recurentului Consiliul Superior al Procurorilor, Iulian Gainaru, reprezentantului recurentului Procuratura Generală, Iuri Lealin și intimatului Ivan Filimon - care a solicitat examinarea cauzei în lipsa avocatului său Vadim Banaru din motiv că este în posibilitate de a-și apăra interesele de sinestătător, în cadrul ședinței de judecată publice din 4 noiembrie 2022, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile, de a casa integral hotărârea din 9

decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, și de a emite o decizie nouă de respingere integrală a acțiunii, din următoarele considerente.

Conform art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În corespundere cu art. 21 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 244 alin. (2), în coroborare cu art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Art. 194 alin. (2) Cod administrativ, prevede că în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

La fel, art. 219 alin. (1) - (2) Cod administrativ, prevede că instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Autoritățile publice și instanțele de judecată competente, conform art. 21 din Codul administrativ, trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Colegiul lărgit notează că unul dintre principiile procedurii de contencios administrativ potrivit art. 36 Cod administrativ, constituie principiul supremației dreptului, care prevede că instanța de judecată competentă să soluționeze acțiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sînt considerate valori supreme și sînt garantate de stat. Instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Conform jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului instanța de judecată, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii (cauza Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 9 decembrie 1994 §27).

Potrivit art. 220 Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87–93. O cerere de solicitare a probei depusă în ședința de dezbateri judiciare se respinge printr-o încheiere care se pronunță în aceeași ședință. Încheierea se motivează verbal. Argumentele esențiale ale motivării se consemnează în procesul-verbal al ședinței. Probele obținute cu încălcarea legii nu au forță probantă și nu pot fi puse la baza hotărârii judecătorești.

De asemenea art. 93 Cod administrativ, stipulează că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Instanța de recurs statuează că Codul administrativ reglementează aplicarea dreptului discreționar, or, autoritatea publică posedă o marjă discreționară în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei.

Astfel, art. 137 Cod administrativ, stabilește că în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Recapitulând esența litigiului în scopul verificării aplicării corecte a dreptului material și procedural, instanța de recurs reține următoarea stare de fapt.

Așadar, din cumulul probatoriu administrat în speță, rezultă că procurorul Ivan Filimon activează în organele procuraturii din 11 septembrie 2012, fiind numit prin ordinul Procurorului General nr. 985-p din 14 septembrie 2012 în funcția de

procuror în Procuratura sect. Buiucani mun. Chișinău, iar din 11 februarie 2013 a fost transferat în funcția de procuror în Procuratura raionului Ungheni.

Prin ordinul Procurorului General nr. 245-p din 12 martie 2016, Ivan Filimon a fost transferat în funcția de procuror în Procuratura sectorului Ciocana mun. Chișinău, iar în baza ordinului Procurorului general nr. 1693-p din 28 decembrie 2016, a fost transferat în funcția de procuror în Procuratura municipiului Chișinău.

Este cert și faptul că la data de 1 septembrie 2017 procurorul-șef al Direcției Urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos a întocmit raport pe numele Procurorului General, prin care a propus analiza temeiniciei acțiunilor reprezentanților procuraturii teritoriale, verificarea lor de către Inspekția procurorilor și verificarea materialelor cauzelor penale în care a fost urmărit penal numitul Andrei Braguța (f. d. 2 dosar administrativ)

Prin raportul din 7 septembrie 2017, procurorul-șef al Direcției Urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, argumentând încălcările grave admise de către procurorul Ivan Filimon la înaintarea demersului privind aplicarea măsurii arestării preventive în privința lui Andrei Braguța, prin ignorarea prevederilor art. 152, art. 176 și art. 185 CPP, exprimată prin aducerea unor temeuri care nu au avut suport probant prin acte și înscrisuri, formularea demersului după formă și conținut nu corespunde standardelor stabilite de Procuratura Generală, inclusiv redate în „Ghidul pentru procurori privind arestarea preventivă” aprobat prin Ordinul Procurorului General nr. 31/28 din 5 iulie 2017, neluarea în considerare a dispozițiilor Legii privind sănătatea mentală nr. 1402 din 16 decembrie 1997, a propus verificarea și aprecierea acțiunilor și inacțiunilor procurorului Ivan Filimon, expuse în raport, de către Inspekția procurorilor (f. d. 3-11 dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 11-19d/17-3925 din 7 septembrie 2017, în contextul raportului întocmit aferent acțiunilor procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul Ciocana, Ivan Filimon, procurorul-șef al Direcției Urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos a remis Inspekției Procurorilor materialele relevante din cauzele penale nr. 2017481228, nr. 2017021264 și de pe procesele-verbale ale ședințelor de judecată din 18 august 2017 și 23 august 2017 (f. d. 12 dosar administrativ).

Prin decizia din 11 septembrie 2017, Inspekția procurorilor a remis Colegiului de disciplină și etică materialele procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău Oficiul Ciocana, Ivan Filimon, rezumând că acesta a admis încălcări ale prevederilor art. 19 alin. (3), 152, 176, 185 Cod de procedură penală, Legii privind sănătatea mentală nr.1402 din 16 decembrie 1997, Ordinului Procurorului General nr. 31/28 din 5 iulie 2017, precum și principiului legalității, prevăzut la pct. 6.1.1 din Codul de etică al procurorilor, care stipulează că procurorul trebuie să respecte legislația națională și internațională, practica judiciară și jurisprudența CEDO, actele departamentale, interdepartamentale și ale organelor reprezentative și de autoadministrare ale procurorilor, ce constituie abatere disciplinară prevăzută la art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură

nr. 3 din 25 februarie 2016 (în vigoare de la 1 august 2016) - îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu (f. d. 142-144 dosar administrativ).

Potrivit hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 „Cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon”, Colegiul de disciplină și etică a constatat în privința procurorului Ivan Filimon abaterea disciplinară prevăzută la art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 (în vigoare de la 1 august 2016), îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, fapt pentru care a fost aplicat procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Ciocana Ivan Filimon, sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 39 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură - eliberare din funcția de procuror (f. d. 23-31 vol. I).

La 22 decembrie 2017, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon a depus o contestație împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017, adoptată în privința sa, solicitând anularea acesteia.

Iar prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 în privința procurorului Ivan Filimon”, a fost menținută hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 „Cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul Ciocana, Ivan Filimon” (f. d. 8-22, vol. I)

Ivan Filimon înaintând prezenta acțiune în instanța de judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, persoană terță Procuratura Generală, cu ulterioarele concretizări, a solicitat anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 și a hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017, cu încetarea procedurii disciplinare intentate în privința sa.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, Curtea de Apel Chișinău prin hotărârea adoptată la 9 decembrie 2021, a admis acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ivan Filimon și a anulat hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 „Cu privire la examinarea cauzei disciplinare intentată în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul Ciocana, Ivan Filimon” și hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 în privința procurorului Ivan Filimon”.

Întru consolidarea soluției adoptate, prima instanță, cu referire la prevederile art. 176 și 177 CPP, a considerat că Consiliul Superior al Procurorilor în mod eronat a conchis că demersul cu privire la aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința învinutului Andrei Braguța este unul neîntemeiat, deoarece

asupra temeiniciei acestuia s-a expus judecătorul de instrucție prin încheierea din 18 august 2017, prin care a fost admis.

Prima instanță a mai reținut că la data de 22 august 2017, procurorul Ivan Filimon a înaintat în instanța de judecată un demers cu privire la autorizarea internării învinuitului Andrei Braguța în Instituția Medicală – Spitalul Clinic de Psihiatrie Chișinău, pentru efectuarea expertizei psihiatrice în condiții de staționar, care prin încheierea din 23 august 2017 a Judecătorei Chișinău sediul Ciocana, a fost admis, fiind autorizată plasarea învinuitului Andrei Braguța în Instituția Medicală – Spitalul Clinic de Psihiatrie Chișinău, pentru efectuarea expertizei psihiatrice în condiții de staționar pe un termen de 30 de zile, începând cu data de 23 august 2017 până la 22 septembrie 2017, ora 10:00, fiind autorizat inclusiv și transferul învinuitului Andrei Braguța din IDP al IGP al MAI în incinta Spitalului Clinic de Psihiatrie Chișinău.

Instanța de judecată a evidențiat că, faptul că, Andrei Braguța a fost adus în fața judecătorului îmbrăcat doar în pantaloni, nu poate fi imputat procurorului Ivan Filimon și constatat ca fiind o abatere disciplinară comisă de ultimul, având în vedere că prevederile Codului de procedură penală nu prevăd că la înaintarea învinuirii, învinuitul trebuie să respecte o anumită ținută vestimentară.

Curtea de Apel Chișinău nu a depistat nicio probă din care să rezulte faptul că la înaintarea învinuirii, Andrei Braguța avea constatat în modul stabilit existența fracturilor și nici faptul că acestea erau evidente și ar fi putut depistate cu ochiul liber. Mai mult, deși era prezent în ședința de judecată, apărătorul lui Andrei Braguța nu a ridicat careva întrebări cu privire la starea sănătății învinuitului.

Sub aspectul laturii subiective, raportat la circumstanțele detaliate anterior, prima instanță a concluzionat că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare, atât timp cât din analiza materialelor cauzei nu poate fi desprins faptul că procurorul Ivan Filimon ar fi acționat cu intenție sau cu neglijență, de natură a produce un rezultat prejudiciabil vreunei părți.

Prin urmare, instanța de judecată a conchis că, în lipsa unuia din elementele constitutive, la caz nu poate fi reținut că abaterea disciplinară a fost confirmată și, în asemenea condiții, nici nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a procurorului Ivan Filimon.

La fel, prima instanță a conchis că procurorul-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, nu poate fi subiect ce poate înainta sesizare cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror, or acesta nu este nici persoană interesată căruia îi pot fi aduse atingere drepturilor și intereselor sale, nu este nici membru al Consiliului Superior al Procurorilor, nu reprezintă nici Colegiul de evaluare a performanțelor procurorilor și nu face parte nici din Inspecția procurorilor, fapt ce prezintă o încălcare evidentă a procedurii de inițiere a procedurii disciplinare.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a reținut argumentul reclamantului privind încălcarea termenului de 2 luni la examinarea procedurii disciplinare, menționând în acest sens că la 11 septembrie 2017, Inspecția procurorilor a remis Colegiului de

disciplină și etică materialele procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău oficiul Ciocana, Ivan Filimon, însă Colegiul de disciplină și etică a pronunțat hotărârea la 21 decembrie 2017, adică cu depășirea termenului stabilit la art. 50 alin. (6) din Legea cu privire la procuratură.

Efectuând controlul judiciar al hotărârii din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată, că prima instanță la adoptarea hotărârii sale a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare la data adoptării actului care se contestă în speță), contenciosul administrativ ca instituție juridică avea drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Articolul 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 coroborat cu Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de acele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997, definesc actul administrativ ca manifestarea juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Totodată, conform dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare la data adoptării actului contestat), persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă, sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Acțiunea poate fi înaintată nemijlocit instanței de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege și în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluționarea în termen legal ori prin respingerea cererii prelabile privind recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei cauzate.

Analizând circumstanțele speței în coraport cu normele legale citate, instanța de recurs constată că, Ivan Filimon a respectat procedura de adresare în instanța de judecată, din care motive instanța de recurs va trece la analiza temeiurilor invocate în recursuri.

Astfel, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă hotărâre prin care respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)-e).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va reține și prevederile art. 36 alin. (1) și (2) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ), potrivit cărora procedura disciplinară este aplicabilă procurorilor în funcție și procurorilor care și-au încetat raporturile de serviciu. Procurorii sunt sancționați disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute la art. 38.

Totodată, conform art. 38 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ), constituie abatere disciplinară îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.

În corespundere cu art. 39 alin. (1) lit. e) din legea enunțată, în funcție de gravitatea abaterilor și în condițiile legii, procurorului i se aplică, prin hotărîrea Colegiului de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, următoarele sancțiuni disciplinare: e) eliberare din funcția de procuror.

În temeiul art. 41 alin. (1) - (3) din legea menționată supra, sancțiunile disciplinare se aplică procurorilor în funcție. Sancțiunea disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii. Termenul de acțiune al sancțiunii disciplinare este de un an de la data aplicării.

Potrivit art. 85 alin. (3) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ), hotărîrile colegiului se contestă la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul colegiului, în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării acestora. Contestația poate fi depusă de către persoana în privința căreia a fost adoptată hotărîrea respectivă, iar în cazul procedurii disciplinare, și de către persoana care a depus sesizarea, precum și de către Inspecția procurorilor.

Raportând la caz dispozițiile legale enunțate, instanța de recurs constată că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 „Cu privire la contestarea hotărîrii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 în privința procurorului Ivan Filimon”, prin care a fost respinsă contestația procurorului Ivan Filimon și menținută hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din

21 decembrie 2017, privind aplicarea în privința procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon, a sancțiunii disciplinare – eliberarea din funcție, corespunde cerințelor de legalitate, concluzia Plenului Consiliului Superior al Procurorilor și a Colegiului de disciplină și etică în privința procurorului Ivan Filimon, prin care a fost constatată abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură și aplicarea sancțiunii disciplinare prevăzută de art. 39 lit. e) din aceeași lege - eliberarea din funcție, fiind fortificată inclusiv prin actele anexate la materialele dosarului.

Sub acest aspect, cu referire la abaterea disciplinară prevăzută de art. 38 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ), îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, instanța de recurs relevă că Consiliul Superior al Procurorilor a stabilit că, procurorul Ivan Filimon a dat dovadă de prestație necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, manifestată la conducerea urmăririi penale intentate în privința lui Andrei Braguța.

Așadar, din materialele procedurii disciplinare intentate în privința lui Ivan Filimon, se constată că la 15 august 2017, în Registrul nr. 1 al organului de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ciocana a fost înregistrată sesizarea lui Stanislav Vozneac (inspector al INP a IGP), cu solicitarea de tragere la răspundere a lui Andrei Braguța, pentru fapta de violență săvârșită asupra sa în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, în aceeași zi, la ora 15:00.

Ca rezultat, în privința lui Andrei Braguța, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Ciocana, la 15 august 2017 a fost pornită urmărirea penală (cauza nr. 2017481228), în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal – aplicarea violenței săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere.

Se mai constată că la data de 23 august 2017, de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție al DP mun. Chișinău, în privința lui Ivan Filimon, a fost pornită urmărirea penală (cauza nr. 2017021264), în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport.

Tot materialele cauzei atestă că la 15 august 2017 Andrei Braguța a fost reținut, de către ofițerul de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 166 Cod de procedură penală, în acest sens fiind întocmit procesul-verbal de reținere.

Conducerea urmăririi penale, în această cauză penală intentată în privința lui Andrei Braguța, a fost dispusă, la data de 16 august 2017, procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Ciocana, Ivan Filimon.

La 17 august 2017, procurorul Ivan Filimon a înaintat judecătorului de instrucție un demers (înregistrat la ora 15:15 min.), prin care a solicitat aplicarea față de învinuitul Andrei Braguța arestul preventiv pe un termen de 30 zile.

Tangential, circumstanțelor din speța abordată, instanța de recurs reține ca întemeiate constatările Consiliului Superior al Procurorilor că prin comportamentul său, chiar în faza inițială a procesului penal, odată cu reținerea sa, Andrei Braguța avea semne evidente a unei persoane suferindă de XXXXX, acesta fiind într-o fază de potențială agravare a XXXXX, fapt ce rezulta chiar din acțiunile sale în momentul

reținerii de către agenții de patrulare, cele din incinta Dispensarului Republican de Narcologie și Inspectoratului de Poliție Ciocana mun. Chișinău.

Aceste constatări se confirmă, inclusiv, prin faptul că la 16 august 2017, de către angajații IDP, pentru Andrei Braguța, care era reținut în baza procesului-verbal din 15 august 2017, a fost solicitată asistența medicală urgentă, inclusiv cea psihiatrică, fiind constatată XXXXX.

La fel, prin declarațiile martorului B. I. (tatăl lui Andrei Braguța) făcute în cauza penală nr. 2017898115, la data de 15 august 2017, se confirmă că acesta a cerut ofițerului de urmărire penală din cadrul IP Ciocana, de a solicita asistență medicală urgentă în privința feciorului său, deoarece anterior Andrei Braguța s-a aflat la tratament în Spitalul de psihiatrie Bălți (procesul-verbal de audiere a martorului din 2 septembrie 2017).

Cu toate acestea, la data de 17 august 2017, procurorul Ivan Filimon, după studierea materialelor cauzei, a decis înaintarea învinuirii lui Andrei Braguța, fără a nota comportamentul suspect al ultimului vis-a-vis de starea lui XXXXX și fără a reacționa într-o altă manieră decât prin înaintarea în instanța de judecată a demersului privind aplicarea măsurii arestării preventive pe un termen de 30 zile.

Mai cu seamă acțiunile susmenționate se impuneau a fi efectuate de către procuror în situația în care materialul probator anexat la dosar și anume procesul-verbal al ședinței de judecată din 18 august 2017, oglindește indubitabil că, dispunând de acordul exprimat al procurorului Ivan Filimon și avocatului Vladislav Nevreanschi, instanța de judecată, deliberând pe loc, a dispus examinarea demersului cu privire la aplicarea măsurii arestării preventive în lipsa învinuitului Andrei Braguța, *care avea un comportament periculos, exprimat prin acțiuni neadecvate, fără a putea răspunde la întrebările puse* (f. d. 74-75 dosar administrativ).

Însă, și în aceste circumstanțe, procurorul Ivan Filimon în respectiva ședință de judecată a susținut demersul privind arestarea preventivă, indicând, printre altele, că aplicarea arestului în privința lui Andrei Braguța este strict necesară, ori datorită agresivității manifestată de acesta și iresponsabilitatea pe care o manifestă există riscul ca învinuitul să comită alte infracțiuni. *Suplimentar a menționat că de către organul de urmărire penală este necesară numirea de urgență a expertizei psihiatrice în privința lui Andrei Braguța, iar internarea în staționar ar fi imposibilă fără aplicarea măsurii preventive sub formă de arest, din acest motiv a solicitat instanței emiterea în privința lui Andrei Braguța o încheiere privind aplicarea arestului preventiv pe un termen de 30 zile* (f. d. 74 dosar administrativ).

Și tot, din textul procesului-verbal al ședinței de judecată din 18 august 2017, se evidențiază și faptul că *avocatul Vladislav Nevreanschi a adus la cunoștință instanței de judecată că starea de criză a lui Andrei Braguța se manifestă datorită XXXXX, acesta suferind de XXXXX și că tatăl lui Andrei Braguța a recunoscut că ultimul a fost externat din Spitalul de Psihiatrie Bălți* (f. d. 74 dosar administrativ).

Respectiv, deși la data de 18 august 2017 existau mai multe probe ce motivau comportamentul XXXXX al învinuitului Andrei Braguța, procurorul Ivan Filimon nu a avut o intervenire promptă și nu a întreprins careva acțiuni de urgență de

efectuare a unei expertize psihiatrice în privința persoanei date, mai cu seamă că, chiar dânsul în ședința de judecată din 18 august 2017 a confirmat starea psihică neadecvată a lui Andrei Braguța și necesitatea efectuării de urgență a unei expertize psihiatrice în privința acestuia.

Or, cu un demers privind internarea în instituția psihiatrică privind efectuarea expertizei, procurorul a intervenit *abia la 22 august 2017*, adică după 4 zile din momentul când trebuia efectuată o asemenea procedură de urgență, iar documentele medicale ce confirmau evidența și tratamentul psihiatric al XXXXX, au fost preluate de la avocatul Anatol Bulgaru, la inițiativa acestuia, la 21 august 2017, în intervalul de timp 16:10-16:20 min.

Respectivul demers a fost examinat în ședința de judecată la data de 23 august 2017 și admis cu internarea învinuitului Andrei Braguța în Spitalul Clinic de Psihiatrie Chișinău, pentru efectuarea expertizei psihiatrice în condiții de staționar pe un termen de 30 de zile, cu autorizarea transferului din IDP în incinta spitalului menționat.

Prin raportul de expertiză psihiatrică nr. 530 din 24 august 2017 (finalizată la 28 august 2017), s-a constatat că la momentul comiterii acțiunilor sale, învinuitul Andrei Braguța nu putea să le înțeleagă și nu le putea dirija.

Așadar, în conjunctura prezentei spețe, instanța de recurs reține că actele procedurii disciplinare, atestă cu certitudine că, deși procurorul Ivan Filimon trebuia însă la 16 august 2017 să întreprindă măsuri de urgență pentru a stabili cauza comportamentului neadecvat a lui Andrei Braguța, prin consultarea medicilor sau a documentelor medicale întocmite în urma vizitelor lucrătorilor medicali la persoana reținută, considerând că Andrei Braguța XXXXX din cauza stării de XXXXX în care se afla după XXXXX, a omis acest fapt solicitând prin demersul din 17 august 2017 de la instanța de judecată, măsura preventivă de arest.

Or, urmare a admiterii demersului procurorului cu privire la aplicarea măsurii de arestare preventivă învinuitului Andrei Braguța, prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 18 august 2017, cu eliberarea mandatului de arestare pe un termen de 30 de zile, Andrei Braguța a fost plasat în Izolatorul de Detenție Preventivă al DP mun. Chișinău, după care a fost transferat în Penitenciarul nr. 16, unde, la data de XXXXX ora XXXXX, a decedat, cauza decesului, potrivit informațiilor preliminare, fiind „XXXXX”.

Distinct de aceste constatări, instanța de recurs notează că Consiliul Superior al Procurorilor, întemeiat a reținut concluzia Colegiului de disciplină și etică cu privire la încălcarea de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău oficiul Ciocana, Ivan Filimon, a prevederilor art. 176 alin. (3) Cod de procedură penală, care s-a materializat prin solicitarea în privința învinuitului Braguța Andrei a măsurii preventive - arestarea, fără a ține cont de gravitatea și gradul prejudiciabil al faptei, personalitatea și caracterizarea învinuitului, cât și starea sănătății acestuia.

Or, chiar dacă Andrei Braguța, prin aflarea la libertate, prezenta un pericol pentru societate sau pentru sine însuși, procurorul era în drept, în baza Legii privind sănătatea mentală nr. 1402 din 16 decembrie 1997, să dispună imediat instituției medicale de profil efectuarea unui examen psihiatric, în vederea constatării

existenței de tulburări psihice, necesității de acordare a asistenței psihiatrice și tipul acesteia.

În acest mod legal, Andrei Braguța ar fi fost plasat în condiții spitalicești de specialitate, fiind evitată aflarea acestuia în condiții de detenție în cadrul Izolatorului de Detenție Preventivă.

Aici, instanța de recurs reține că Ion Caracuian, procuror-șef al Secției combatere tortură a Procuraturii Generale, cu referire la comportamentul procurorului Ivan Filimon în cazul lui Andrei Braguța, a declarat, în ședința Colegiului de disciplină și etică, că ultimul nu era în drept să înainteze învinuirea unui cetățean dezbrăcat până la piele și încătușat, în acest caz, procurorul dând dovadă de un comportament vădit ironic.

Și tot procurorul-șef al Secției Combatere Tortură a Procuraturii Generale Ion Caracuian, a declarat că Andrei Braguța, aflându-se în locul de detenție, în perioada 15 august 2017 - 17 august 2017 a fost bătut de codeținuți, astfel că la momentul înaintării învinuirii la 17 august 2017, acesta avea echimoze vizibile pe cutia toracică și trei coaste fracturate, iar procurorul Ivan Filimon a lăsat faptul dat fără nicio reacție.

Astfel, în raport de considerentele expuse, se constată că prima instanță greșit a interpretat și aplicat normele legale relevante prezentei spețe, dând și o apreciere incorectă materialului probator.

Ca urmare, instanța de recurs reține temeinicia hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor și hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la întrunirea elementelor abaterii disciplinare comisă de către procurorul Ivan Filimon la conducerea urmăririi penale în privința lui Andrei Braguța, acestea corect fiind calificate ca încălcarea prevederilor art. 19 alin. (3), 152, 176, 185 CPP, Legii privind sănătatea mentală nr. 1402 din 16 decembrie 1997, Ordinului Procurorului General nr. 31/28 din 5 iulie 2017, precum și principiul legalității, prevăzut la pct. 6.1.1 din Codul de etică al procurorilor, art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 (în vigoare de la 1 august 2016), îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, fapt pentru care surveni prevederile art. 39 lit. e), 50, 51 alin. (1), lit. a), 89 lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, art. 68 lit. a), 71, 73, 74, 77 lit. e), 78 din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică.

Aceste constatări justifică în mod neîndoios aplicarea în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul Ciocana Ivan Filimon, sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 39 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură - eliberarea din funcția de procuror.

Or, art. 6 alin. (3) lit. a), b) și c) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 (în redacția la data emiterii actului administrativ), expres prevede că procurorul este obligat să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, să respecte prevederile actelor cu caracter normativ

adoptate în cadrul Procuraturii, să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale.

Mai mult că, potrivit principiului supremației legii reflectat în pct. 6.1.1, 6.1.2, 6.1.4., 6.1.6 din Codul de etică al procurorilor aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr. 4 din 27 mai 2016, procurorul trebuie să respecte legislația națională și actele internaționale la care Republica Moldova este parte, principiile judecătii echitabile cum sunt prevăzute în articolul 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, actele normative ale Procuraturii, și ale organelor de autoadministrare a procurorilor; să acționeze în mod echitabil și onest; să se asigure ca procedurile penale să opereze cât de rapid posibil, în concordanță cu interesele justiției.

Așadar, prevederile pct. 6.1.1 din Codul de etică, vin să sublinieze nu doar obligația respectării principiului legalității, așa cum este prevăzut acesta în lege, dar și respectării laturii etice a legalității - supremația legii.

În toate cazurile și în toate etapele procedurii judiciare procurorii contribuie în a da asigurări că statul de drept și ordinea publică sunt garantate prin îndeplinirea justiției în mod echitabil, imparțial și efectiv.

La fel, în pct. 6.1.4 din Codul de etică se subliniază că procurorul trebuie să respecte drepturile și interesele legitime ale părților și participanților la proces, persoanelor fizice și juridice.

Aici, este de menționat că, standardele de responsabilitate profesională și declararea atribuțiilor esențiale și drepturile procurorilor, adoptate de Asociația Internațională a Procurorilor la data de 23 aprilie 1999 (The IAP Standards), în punctul 4.2 statuează că, atunci când iau parte la investigarea unei infracțiuni sau exercită autoritate asupra poliției sau asupra altor organe de cercetare penală aflate sub jurisdicția lor, procurorii trebuie să acționeze obiectiv, imparțial și cu profesionalism, și să se asigure că aceste organe de cercetare penală respectă principiile de drept și drepturile fundamentale ale omului.

Cu privire la critica lui Ivan Filimon invocată în cererea de chemare în judecată și reținută de prima instanță în sensul că procedura disciplinară s-a desfășurat cu încălcarea prevederilor legale, instanța de recurs constată că aceasta este nefondată, la caz fiind cert că procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău oficiul Ciocana Ivan Filimon a fost intentată la sesizarea procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Adrian Mircos, în mod legal.

În susținerea acestei opinii se vor reține prevederile art. 43 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură (în redacția la data emiterii actului administrativ), pct. 2.1 lit. a) și pct. 2.2 din Regulamentul privind conținutul și procedura de depunere a sesizării cu privire la abaterea disciplinară comisă de procuror, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-240/16 din 29 septembrie 2016, și pct. 7.1. lit. a) din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției procurorilor, aprobat prin ordinul Procurorului General - interimar nr. 19/35 din 29 iulie 2016, sesizarea

cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară comisă de procuror *poate fi înaintată de orice persoană interesată.*

Aderent, art. 43 alin. (2) din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 (în redacția la data emiterii actului administrativ), stipulează că subiecții prevăzuți la alin. (1) pot înainta sesizarea cu privire la faptele ce le-au devenit cunoscute *fie în exercițiul drepturilor sau al atribuțiilor lor funcționale, fie în baza informațiilor difuzate de mass-media sau de alte surse de informare.*

Ca urmare, ținând cont de atribuțiile Procurorului-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică, prevăzute în Capitolul V al Regulamentului Procuraturii, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr. 24/28 din 24 septembrie 2016, instanța de recurs concluzionează că Adrian Mircos, activând în funcția de procuror-șef al Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, a fost în drept de a depune sesizare în adresa Inspecției procurorilor cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară de către procurorul Ivan Filimon.

În același timp, instanța de recurs constată a fi lipsită de relevanță și reținerea primei instanțe precum că Consiliul Superior al Procurorilor în mod eronat a conchis că demersul cu privire la aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv față de Andrei Braguța este unul neîntemeiat, întrucât asupra temeiniciei acestui demers s-a expus judecătorul de instrucție prin încheierea din 18 august 2017, pe care l-a admis.

Concluzia dată în acest sens de prima instanță, ține de aprecierea greșită a actului administrativ contestat, ori prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 „Cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017 în privința procurorului Ivan Filimon”, a fost apreciată conduita procesuală a procurorului la conducerea urmăririi penale în cauza penală în privința lui Andrei Braguța, fiind stabilit indubitabil că procurorul Ivan Filimon, în acest caz, și-a îndeplinit necorespunzător obligațiile de serviciu, acțiunile acestuia fiind contrare obligațiilor stabilite de normele penale, procesual penale și etice, lipsite de oricări justificări rezonabile ce denotă o lipsă profundă de responsabilitate, fapt care contravine fundamental cu statutul profesional atribuit procurorului prin Constituție și prin lege.

Drept urmare, instanța de recurs relevă că Consiliul Superior al Procurorilor și-a respectat competențele și nu a făcut concluzii pe substanța raționamentelor procurorului Ivan Filimon la conducerea urmăririi penale în cazul lui Andrei Braguța, dar a constatat numai neconformități ce țin de conduita procesuală pasivă a acestuia în raport cu atribuțiile sale funcționale, aspecte ce nu interferează cu semnificația intrinsecă procesuală a atribuțiilor procesuale ale unui procuror, fundamentate pe independența acestuia la efectuarea urmăririi penale.

La fel, prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică, menținută prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor, s-a constatat abaterea disciplinară a procurorului Ivan Filimon exprimată prin neglijarea exactității în executarea atribuțiilor profesionale și compromiterea cerinței de onestitate a raționamentului logico-juridic, care au afectat conduita procesuală a procurorului.

În alt aspect, cu referire la argumentul lui Ivan Filimon cu privire la încălcarea termenului de aplicare a sancțiunii, reținut, de altfel, și de către prima instanță ca întemeiat, instanța de recurs remarcă dispozițiile art. 50 alin. (6) din Legea cu privire la procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, potrivit căror Colegiul de disciplină și etică urmează să adopte decizia cu privire la cauza disciplinară *de regulă* în cel mult 2 luni de la primirea materialelor de la Inspekția procurorilor.

Astfel, din analiza textului de lege sus citat nu rezultă în mod categoric că termenul de 2 luni de adoptare a deciziei cu privire la cauza disciplinară, trebuie considerat ca unul binedeterminat și care urmează a fi aplicat întocmai, acesta fiind condiționat de mențiunea „de regulă” (de obicei).

La caz, reieșind din complexitatea materialului, cât și volumul sarcinilor efectuate de către Colegiul de disciplină și etică, termenul de 2 luni, după cum au menționat reprezentanții recurenților, a fost unul insuficient.

Respectiv, la acest capitol, instanța de recurs notează că adoptarea deciziei cu privire la cauza disciplinară a lui Ivan Filimon în termen de 3 luni și 10 zile, nu poate fi considerat ca un termen exagerat, acesta, în cazul dat, fiind unul rezonabil.

Instanța de recurs nu va reține nici alegația lui Ivan Filimon din cererea de chemare în judecată precum că prin aplicarea sancțiunii disciplinare de eliberare din funcție, i-au fost încălcate prevederile art. 8 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

Aici, instanța de recurs notează că articolul 8 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, care garantează dreptul la respectarea vieții private, nu poate fi invocat într-o plângere privind pierderea reputației sau privind alte repercusiuni ca consecințe previzibile ale propriilor acțiuni.

Astfel, în cauza Gillberg v. Suedia [MC], 3 aprilie 2012, § 68, Marea Cameră a Curții Europene nu a limitat această regulă la prejudiciul asupra reputației, ci a dezvoltat-o într-un principiu mai larg potrivit căruia orice suferință de ordin personal, social, psihologic sau economic poate reprezenta o consecință previzibilă a comiterii unei infracțiuni și nu poate fi invocată pentru a te plânga că condamnarea penală în sine echivalează cu o ingerință în dreptul la respectarea vieții private.

Acest principiu extins nu ar trebui să acopere doar infracțiunile, *ci și conduita greșită care atrage aplicarea răspunderii juridice cu efecte negative previzibile asupra vieții private* (a se vedea Denisov v. Ucraina [MC], 25 septembrie 2018, §98).

Instanța de recurs consideră necesar de a respinge și argumentul lui Ivan Filimon precum că în cadrul procesului penal, internarea în staționarul de psihiatrie în temeiul Legii nr. 1402 din 16 decembrie 1997 privind sănătatea mentală, în lipsa unei autorizări de către instanța de judecată, este una ilegală.

Or, art. 28 din Legea privind sănătatea mentală nr. 1402-XIII din 16 decembrie 1997, stipulează expres că persoana suferindă de tulburări psihice *poate fi spitalizată în staționarul de psihiatrie fără liberul ei consimțământ* sau al reprezentantului ei legal care acționează conform dorințelor exprimate de persoana suferindă de tulburări psihice, *până la emiterea hotărârii judecătorești*, dacă examinarea sau tratarea ei este posibilă numai în condiții de staționar, iar tulburarea

psihică este gravă și condiționează: a) pericolul social direct; c) prejudiciul grav sănătății sale dacă nu i se va acorda asistență psihiatrică.

Prin urmare, procurorul Ivan Filimon nu a fost lipsit de dreptul de a solicita instituției medicale de profil internarea lui Andrei Braguța, în temeiul art. 28 din Legea privind sănătatea mentală nr. 1402-XIII din 16 decembrie 1997, iar ulterior să obținută autorizarea judecătorului de instrucție în acest sens, pentru efectuarea expertizei psihiatrice în ordinea art. 152 Cod de procedură penală.

Sintetizând cele reliefate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia netemeinicii acțiunii lui Ivan Filimon împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, persoană terță Procuratura Generală, cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-8/18 din 19 ianuarie 2018 și a hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017, cu încetarea procedurii disciplinare intentate în privința sa, prin urmare și la netemeinicia hotărârii primei instanțe.

Pe cale de consecință, instanța de recurs remarcă prevederile art. 6 § 1 din CEDO, care oglindește că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeinicii oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Distinct de cele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile depuse de Consiliul Superior al Procurorilor și Procuratura Generală, de a casa integral hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre, în formă de decizie, prin care a respinge acțiunea în contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Filimon.

Finalmente, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție învederează că, soluția asupra fondului cauzei, la care a ajuns instanța de recurs, este compatibilă cu prevederile articolului 6 § 1 CEDO, fiind prevăzută de art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, potrivit căruia

examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admit recursurile depuse de Consiliul Superior al Procurorilor și Procuratura Generală.

Se casează integral hotărârea din 9 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a lui Ivan Filimon împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actelor administrative și se emite o nouă decizie prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Filimon împotriva Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la contestarea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari

Aliona Miron

Ala Cobăneanu